

má žádného jmění, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, ježto st-li bylo státní občanství čsl. uděleno za platnosti cit. zák. a výše dávky jest vzhledem k zjištěnému příjmu st-le přiměřená.

Stížnost vytýká především, že st-li bylo výnosem ze 13. března 1924 přislíbeno státní občanství pod jedinou podmínkou, totiž prokáže-li propuštění ze státního svazku uherského, což také učinil. Tím nabyl st-l právního nároku na udělení stát. občanství a nemohla mu býti výnosem ze 17. srpna 1925 uložena další podmínka, totiž aby zaplatil dávku za úřední úkon, tím méně, když v době vydání dekretu ze 13. března 1924 zákon č. 53/25 nebyl ještě v platnosti.

K těmto vývodům jest především podotknouti, že uložení dávky za úřední úkon není žádnou podmínkou, pod kterou státní občanství se uděluje, nýbrž povinnost k placení této dávky nastává právě udělením stát. občanství a platí se za tento úřední úkon, jest tedy důsledkem toho, že státní občanství bylo uděleno.

Pokud stížnost vytýká, že st-l nabyl právního nároku na udělení stát. občanství již dekretem ze 13. března 1924, kdy zákon č. 35/25 ještě nebyl účinným, stačí poukázat na povahu předmětné dávky, která se platí za udělení stát. občanství (odst. 2. § 2 cit. zák. a pol. B 1 vl. nař. č. 163/25). Skutečné udělení stát. občanství, které jest pro uložení dávky jediné směrodatné, je však možné teprve tehdy, když bylo konstatováno, že dotyčná osoba není již státním občanem státu cizího, neboť podle § 4, odst. 3 úst. listiny nemůže býti příslušník cizího státu zároveň příslušníkem čsl. republiky. To se u st-le stalo teprve výnosem ze 17. srpna 1925, tedy v době, kdy zákon č. 53/25 byl již v platnosti.

Vzhledem k tomuto stavu věci neměl nss důvodu zkoumati otázku pro rozhodnutí o dávkové povinnosti bezvýznamnou, zda totiž st-l výnosem ze 13. března 1925 nabyl práva na udělení čsl. státního občanství, neboť i kdyby tomu tak bylo, neznamenaloby to ještě skutečné jeho udělení ve smyslu cit. zákona. — — — —

Č. 6641.

Okresní úředníci. — Řízení před nss-em: Z pouhého usnesení osk o jmenování určité osoby okresním úředníkem neplyne osobě této — dokud jí jmenovací dekret nebyl doručen — subjektivní právní nárok na vydání dekretu toto.

(Nález ze dne 14. června 1927 č. 13.196).

V ě c: Dr. Karel D. v K. (adv. Dr. Kar. Švábeník z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran obsazení místa okresního tajemníka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o c n á .

D ů v o d y: Osk v K. ve schůzi konané dne 12. července 1924 zvolila okr. tajemníkem dnešního st-le. Ve schůzi dne 4. října 1924 sestaven dekret o ustanovení st-le okr. tajemníkem ve formě služ. smlouvy, a usneseno, zaslati jej st-li s dotazem, zdali ustanovení své podle tohoto návrhu dekretu přijímá či nikoliv. Podáním z 10. října 1924 prohlásil st-l,

že návrh úpravy služ. poměru mu zasláný jest pro něho nepřijatelný, poněvadž nesplňuje podmínek jím kladených a nevyhovuje předpisům zákona, načež osk oznámila st-li, že s ohledem na st-lovy požadavky, jež by zsv určitě neschválil, pokládá dosavadní jednání se st-lem v tomto směru za skončené.

Když pak osk vypsala nový konkurs na místo okr. tajemníka, protestoval st-l proti tomu podáními ze 7. a 15. května 1925, prohlásil, že trvá na původním řádném usnesení osk a na vydání jmenovacího dekretu a žádal, aby věc byla předložena zsv-u. Nař. rozhodnutím zamítl zsv st-lův nárok s odůvodněním, že podle § 9. zák. o okres. úřednících děje se ustanovení úředníka doručením listiny o ustanovení; v daném případě však k doručení listiny o ustanovení nedošlo, poněvadž jednání o úpravě služ. poměru nevedlo k cíli. Usnesení osk o jmenování st-le okr. tajemníkem stalo se jen v předpokladu, že bude docílena dohoda o ustanovovacích podmínkách. Ježto tato dohoda nebyla docílena a k doručení listiny o ustanovení nedošlo, bylo osk oprávněna přerušiti další jednání a vypsati nový konkurs.

Stížnost do tohoto rozhodnutí neuznal nss důvodnou a to z této úvahy:

Podle § 2 zák. o ss jest nss povolán poskytovat stranám právní ochranu jen proti nezákonným zásahům úřadů správních v jejich subj. práva. St-l tvrdí, že postupem osk, který byl nař. rozhodnutím schválen, byl porušen jeho subj. právní nárok na vydání listiny o ustanovení okr. tajemníkem, kterýžto nárok dovozuje st-l ve skutečnosti, že byl usnesením osk z 12. července 1924 tajemníkem platně zvolen.

Podle § 7 odst. 2 zák. ze 3. října 1907 č. 63 z. z. česk. ve znění zák. z 23. července 1919 č. 444 Sb. ustanovuje okr. úředníky okresní výbor (osk) po provedení veř. konkursu volbou nadpoloviční většiny hlasů. Podle § 9 téhož zák. děje se ustanovení úředníka doručením listiny o ustanovení.

Ze souvislosti těchto předpisů se podává, že právní vztah mezi okresem a zvoleným úředníkem zakládá se teprve doručením dekretu o ustanovení, a nemůže tudíž osoba za úředníka zvolená z pouhého aktu zvolení žádná subj. práva vyvozovati, tudíž ani právní nárok na vydání listiny o ustanovení.

Poněvadž však z pouhého faktu, že st-l byl zvolen okr. úředníkem, nevyplývá pro něho nijaký subj. právní nárok proti okresu, tudíž ani nárok na vydání listiny o ustanovení, nebylo nař. rozhodnutím zasaženo do subj. práv st-le a jest tudíž jeho stížnost bezdůvodná.

Č. 6642.

Církevní věci. — Pozemková reforma: Je hektarový příspěvek podle § 73 zák. náhr. č. 329/20 srážkovou položkou ve fašci církevního beneficiáta podle § 7 kongruového zákona č. 178 ř. z. z r. 1898?

(Nález ze dne 15. června 1927 č. 3168/26)